

בעניין: 1. אבו ג'מל

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

על ידי ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מרח' צלאח א-דין 15, ת"ד 19405, ירושלים 91194

טלפון 6250458, פקסימיליה 6221148

ה ע ו ת ר י ם

נגד

מפקד פיקוד העורף

על ידי פרקליטות המדינה

משרד המשפטים

ה מ ש י ב

ע ת י ר ה ל מ ת ן צ ו ע ל ת נ א י ו צ ו ב י נ י י ם

בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את המשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא יבוטל החלטתו לעשות שימוש בתקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945 נגד ביתו של עותר מספר 1, לאור העובדה שמאז ביצוע הפיגוע על ידי אחיו, אבו ג'מל, ביום 18.11.2014, חלפו קרוב לשמונה חודשים.

כסעד ביניים מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו האוסר כל פעולה מטעם המשיב או מי מטעמו כנגד בית עותר ממספר 1 עד לסיום ההליכים בעתירה זו.

ואלה נימוקי העתירה:

1. א. עותר מספר 1 (להלן: העותר) הינו אחיו של אבו ג'מל אשר ביצע פיגוע ביום 18.11.2014 בבית כנסת בשכונת הר נוף, ירושלים, בו נהרגו ונפצעו אנשים, בניהם הוא עצמו.

ב. הדרך בה בהר אחי העותר מנוגדת לכל הערכים והעקרונות בהם מאמין העותר ומשפחתו ואשר לפיהם גדלו בני המשפחה. העותר ובני משפחתו מתנגדים לכל פעילות אלימה וחבלנית וכל פגיעה באזרחים חפים מפשע. לו היה ידוע לעותר או למי מן דיירי הבית על כוונתו של המפגע הם היו עושים את הכל כדי לעצור בעדו.

- ג. דירת המפגע בקומה שנייה והוא היה גר בה יחד עם אשתו וילדיו. מתחת לדירתו דירת אחיו, __, הכוללת חדר, שירותים ומבטח. לידו, בקומת קרקע, דירת ההורים בת שלושה חדרים, מטבח ושירותים.
- ד. היום, 7.7.2015, מאתיים שלושים ושתיים יום לאחר ביצוע הפיגוע, הגיעו אנשים מטעמו של המשיב כדי למדוד את הבית ומסרו לדיירי הבית כי יש להם עד מחר כדי לפנות את הבית כי הוא ייהרס מחר.
- ה. תצהיר העותר רצ"ב מסומן באות ע' 1.
2. העותרים הגישו עתירה קודמת, בג"צ 8066/14, נגד הוצאת צו החרמה והריסה, וביום 31.12.2014 ניתן פסק דין על ידי בית המשפט הדוחה את העתירה. העתק פסק הדין רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
3. ביום 12.1.2015 פנה ב"כ העותרים אל שר הביטחון בבקשה למחילה. בסעיף 6 לאותו מכתב, אשר העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 3, נרשמו הדברים הבאים:
- "6. אנו חוששים שהפעלת תקנה 119, היום, לעת עתה, אינו נחוץ כגורם הרתעה הכרחי ואנו חרדים לתגובת הרחוב הפלסטיני, וכתוצאה מכך מהשמך מעגל הדמים בין שני הצדדים. בדומה למסקנותיה של ועדת שני שהוזכרו לעיל."
- פנייה זו לא זכתה להתייחסות.
4. היום בבוקר פנה ב"כ העותרים אל המשיב בו ביקש לשקול מחדש את כוונתו להרוס את הבית. העתק פנייה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 4.

טענת העותרים

5. העותרים טוענים כי המשיב חזר וטען כי הפעלת תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חרום), 1945, נחוצה לצורך הרתעת הרבים. בסעיף ז"ל לפסק הדין, נספח ע' 2, נרשמו הדברים הבאים:

"ז. באי כוח המשיב טענו, כי חוות דעתם המקצועית של גורמי הביטחון היא שענייננו בפיגוע החמור ביותר שנעשה בירושלים בעת האחרונה, ולכן הדבר מצדיק את השימוש [בתקנה 119](#) לשם הריסת המבנים, שימוש שאינו נעשה כדבר שבשגרה אלא במקרים חריגים וחמורים במיוחד. לעניין ההרתעה נטען, כי יש עדויות בשטח על כך שהריסת הבתים מרתיעה, והדבר נתמך במקורות שירות הביטחון הכללי." (הדגש אינו במקור, א.ר..)

6. המשיב עצמו, בסעיף 28 לתגובתו לעתירה הקודמת, מציין בפרוש כי גורם ההרתעה הוא אחד השיקולים המרכזים אותו הוא לוקח בחשבון עת שהוא מחליט לפועל בהתאם לסמכויות שבתקנה 119.
- “... איזון בין הפגיעה הצפויה במשפחת המפגע לבין הצורך בהרתעת מפגעים פוטנציאליים עתידיים; ...”
7. העותרים טוענים כי לא ניתן לטוען כי הרתעת הרבים היא אחת מהשיקולים המרכזיים אותו לוקח בחשבון המשיב, עת שהוא מחליט להרוס בית של משפחת מפגע, כאשר ההריסה מבוצעת כעבור מאתיים שלושים ושתיים יום, קרוב לשמונה חודשים, לאחר ביצוע הפיגוע.
- העותרים טוענים כי ביצוע ההריסה כיום, 232 יום לאחר הפיגוע, היא פעולת נקם ותו לא. העותרים טוענים כי הפעלת תקנה 119 נגד בית העותר כיום נגועה בשיקולים זרים וכי השיקולים אשר הביאו להוצאת צו החרמה וההריסה בחודש נובמבר 2014 אינם תקפים היום בחודש יולי 2015.
8. אשר-על כן מתבקש בית המשט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים ולהופכם להחלטיים.

ירושלים, היום ה-7 יולי, 2015

אנדרה רוזנטל | עו"ד
ב"כ העותרים